

- Ennen opetusta

Elmeri: Essi, joko sä kuulit suru-uutisen?

Essi: En, mitä on tapahtunut?

Elmeri: Mun mummo kuoli. Mulla on kauhee ikävä ja suru.

Essi: Voi itku. Otan osaa sun suruun. Ja on se suru mullekin, sun mummo oli niin mukava ja oikein aurinkoinen ihminen. Hän aina rukoili meidän puolesta.

Elmeri: Niinpä. Ja nyt häntä ei ole. Tai äiti kyllä sanoo, että mummo elää nyt taivaassa ja näemme hänet sitten, kun itse sinne pääsemme.

Essi: Onneksi on taivas! Ihanaa, että sun mummolla on nyt hyvä olla Jeesuksen luona. Ei oo enää niitä sairauksiakaan, mitä hänellä oli täällä. Ja olihan hän jo vanhakin, niin kuolema on ihan luonnollinen asia...

Elmeri: Mut mä en ymmärrä, miten se on mahdollista, että mummo elää vaikka onkin kuollut? Ja mitä on iankaikkinen elämä taivaassa?

Essi: Sulla on kovin suuria kysymyksiä tänään. Osaakohan noihin kukaan vastata?

Elmeri: En tiedä, mutta toivoisin, että voisin ymmärtää edes jotain. Kun minusta tää elämä on muutenkin ihan kummallista.

Essi: Ai, miten niin kummallista?

Elmeri: Jumala loi kaiken hyväksi, mutta miksi elämässä on niin paljon kipua ja surua ja lopulta tulee kuolema? Miksei Jeesus vois varjella, ettei kukaan kuolisi?

Essi: Noihin sun kysymyksiin ei löydy vastauksia varmasti mistään muualta kuin Raamatusta. Ja siitä mä oon varma, että kaikki vaikeet kysymykset ja tunteet kannattaa kertoa Jeesukselle.

Elmeri: Niin, ainakin se on luvannut, ettei se koskaan aja luotaan pois.

Essi: Siksi onkin hyvä myös jälleen kuunnella, mitä Jeesus meille tänään haluaa puhua.

- opetuksen välissä

Elmeri: Jeesus on antanut meille tämän elämän ja antaa ikuisen elämän taivaassa. Mutta ymmärtääköhän se ollenkaan, miltä tuntuu, kun on suru ja ikävä?

Essi: Jos Jeesus rakastaa ja tahtoo aina auttaa, niin luulen, että Hän ymmärtää meitä.

Elmeri: Mutta eihän Jeesuksen tarttis ollenkaan kokea surua, kun hän on kaikkivaltias Jumala. Itkiköhän se koskaan?

Essi: En tiedä, mutta kuunnellaan, mitä seuraavaksi tapahtuu.

- opetuksen jälkeen

Elmeri: Aivan käsittämätöntä!

Essi: Mikä?

Elmeri: No, kuvittelepa, miltä se on oikeasti näyttänyt, kun se Lasarus tuli ulos sieltä haudasta? Aivan uskomaton juttu!

Essi: Totta! Kyllä ne ihmiset varmaan oli tosi ihmeissään siitä, mitä tapahtui.

Elmeri: Ihan taatusti!! Mut ajattele, mikä voima Jeesuksen sanoilla on, kun kuolleetkin herää henkiin!

Essi: Mikään eikä kukaan ole voimakkaampi kuin Jeesus ja hänen sanansa.

Elmeri: Nyt mäkin uskon, että mummo on Jeesuksen luona. Ja mekin päästään sinne, kun on tää elämä eletty.

Essi: Kun nyt jo saan elää Jeesuksen kanssa, niin mun ei tarte pelätä ees kuolemaa, kun sehän on kuin ovi, josta sisään menemällä pääsen Jeesuksen luo.

Elmeri: Niinpä. Iankaikkinen elämä on sitä, että me tunnetaan Jeesus ja elämme hänen kanssaan just nyt ja ikuisesti taivaassa.

Essi: Eihän meidän järki riitä näitä asioita täysin ymmärtämään, mutta saadaan iloita siitä, että Jeesuksen käsissä on meidän elämämme. Ja parhaat päivät on edesspäin.

Elmeri: Joo. Mua rohkaisi myös se, että Jeesus itki siellä Lasaruksen haudalla. Hän siis tietää, mitä on sairaus, suru ja kuolema. Ja siksi ihan varmasti auttaa myös mua.

Essi: Saadaan rauhassa ja avoimesti ikävöidä sun mummoa, mutta samaan aikaan myös kiittää siitä, että Jeesuksen luona hänen on hyvä olla.

Elmeri: Niinpä! Minkähänlaista siellä taivaassa sitten on?

Essi: Varmasti jotain aivan huikean hienoa! Sitä kannattaa odottaa, vaikkakin nyt saamme iloita tästä elämästä, joka meille on annettu.

Elmeri: Just niin! Jeesukseen turvatuena saamme rohkeasti kulkea päivä päivältä eteenpäin, kohti Taivasta!